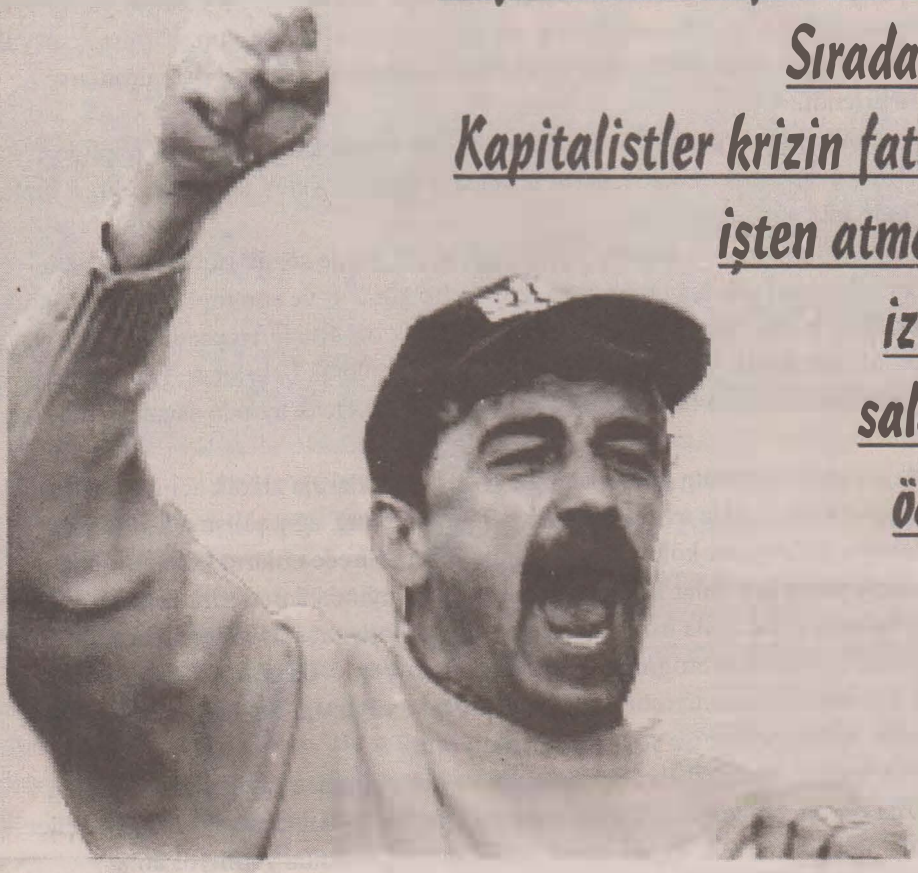
İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 387
Ocak 2009

Çiğli İşçi Bülteni

Asgari ücret sefalet düzeyinde belirlendi...

Sırada ocak zamları var...

Kapitalistler krizin faturasını düşük ücret, işten atmalar, ücretsiz/ücretli izinler, esnek çalışma saldırısı olarak işçilere ödetmeye çalışıyor...

İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret için,
İşten atmaların yasaklanması ve işgüvencesi için,
Esnek çalışma dayatmasına son verilmesi için

İşyeri komiteleri kuralım, fabrikalarımızda örgütlenelim!

Asgari ücret bir kez daha sefalet düzeyinde belirlendi...

Sessiz kaldığımız sürece sefaletimiz daha da artacak!

İşçilerin asgari koşullarda insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürebilmesi için asgari ücretin insanca yaşamaya yetecek düzeyde ve vergiden muaf olması gerekiyor. Ama bir işçinin ailesiyle birlikte gıda, giyim, barınma, sosyal ve kültürel faaliyetlerini insani koşullarda sağlamayabilmesi için gerekli olan asgari ücret bu yıl da patronların devleti tarafından sefalet düzeyinde belirlendi.

Bir yıl boyunca kira, elektrik, doğalgaz, su, gıda, giyim vb. tüm temel tüketim maddelerine, iğneden ipliğe herşeye fahiş fiyatlarda zam yapan sermaye devleti sıra biz işçilerin insanca yaşamaya yeten ücretine gelince bizleri bir kez daha sefalete ve köleliğe mahkum etti.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu bileşenlerinden 5'i hükümeti, 5'i patronları, 5'i de sözde işçileri temsilen katılan ancak işçi sınıfına ihaneti görev edinmiş Türk-İş bürokratları, 25 Aralık günü 4. ve son toplantısını yaparak 2009 yılı için geçerli olacak asgari ücreti belirledi. Buna göre asgari ücret %4'lük bir artışla 16 yaşından küçükler için net 456 TL, 16 yaşından büyükler için net asgari geçim indirimi dahil 527 TL olarak belirlendi. Hazirandan sonra isc asgari ücret; asgari geçim indirimi dahil net 546 TL olarak belirlendi. Yani Ocak ayında asgari ücretimize sadece 24 TL'lik bir zam geldi!

Açık ki patronlar ve onların devleti kapitalist sistemin neden olduğu krizi de arkalarına alarak açlığımızı daha da artırmak niyetindeler. Onlar için bizler kriz ve işsizlikle tehdit edilerek sefalet ücretine, ağır çalışma koşullarına, fazla mesailere mahkum edilecek köleleriz. Sefalete ve köleliğe sessiz kaldığımız sürece onların kölcleri olmaya devam edeceğiz. Çiğli Organize'de birçok yerde patronlar kriz bahanesiyle Ocak ayında ücretlerimize zam yapmayacaklarını şimdiden açıklamış bulunuyorlar. Ama biz hala üç maymunu oynamaya devam ediyoruz. Üç kuruşa köle gibi saatler boyu çalışmamıza rağmen hak ettiğimiz ücreti dahi alamıyoruz. Hepimiz o kadar kötü bir durumdayız ki bu hayattaki tek geçim kaynağımız olan ücretimize bile sahip çıkamıyoruz. Birileri bizim adımıza, bizim yerimize açlığımızı ve sefaletimizi belirliyor, biz ise sessizce seyrediyoruz.

Peki, bu seyirci kalma halimiz nereye kadar sürecek?! Biz haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmadığımız, mücadeleye atılmadığımız, fabrikamızda örgütlenmediğimiz koşullarda değişen bir şey olmayacak. Bugün işçiler olarak bir araya gelmediğimiz, örgütsüz olduğumuz için asgari ücreti belirlemeye gücümüz yetmiyor ama çalıştığımız fabrikalarda yanımızdaki işçi arkadaşlarımızla bir araya gelerek örgütlü davranırsak sefalete ve köleliğe mahkum olmak kaderimiz olmaz. Bunun için bir araya gelelim, fabrikalarımızda örgütlenelim. İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret için mücadeleyi yükseltelim!

★ Panel: Kriz ve kapitalizm

Krize karşı işçi sınıfının mücadele programı ne olmalı?

Panelistler:

- ÇHD'den bir avukat
- Sendikacı
- Çiğli İşçi Platformu sözcüsü

Tarih : 11 Ocak '09

Saat : 15:00

Yer : Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi

Adres: Dere Cd. 8075 Sk. No: 11/A (Çiğli Üst Geçit Durağı)

Tel : 329 64 36

Ocak zamları yaklaşıyor...

İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret için fabrikalarımızda komiteleşelim!

Bunun için sessizliğimizi bozmalı, sesimizi yükseltmeliyiz. Bugünden mücadeleye hazırlanmalıyız. Tek tek fabrikalarımızda komiteler kurarak çalışma koşullarımızı ve ücretlerimizi belirlemek için tartışmalı, hak alıcı eylem biçimleri belirlemeliyiz.

Milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiren asgari ücret, şimdiden %8 (4+4) artarak 527 TL oldu. Oysa krizi bahane eden sermaye devleti elektrikten suya, doğalgazdan temel tüketim maddelerine fahiş oranlarda zam yaptı. İşçilerin ücretlerine reva görülen zam ise sadece ve sadece 24 TL oldu. Bu rakam biz işçilerin, sefalet koşullarının daha da ağırlaşarak devam edeceği anlamına geliyor. Ocak zamlarının, asgari ücrete yapılan bu zam oranından farklı olmayacağı ortada.

Asgari ücretlerin ardından gündemde Ocak zamları var. Tek tek fabrikalarımızda patronlardan emeğimizin karşılığını isteyeceğiz. Bu, biz işçilerin en doğal ve meşru hakkıdır. Çünkü bizler, çalışıyor ve üretiyoruz. Sadaka değil, hakkımız olanı istiyoruz. Patronlar, bizim emeğimiz sayesinde kârlarına kâr katıyorlar. Onlar servetlerine servet katarken, biz işçiler ise düşük ücretlere mahkum ediliyor ve sefalet içerisinde yaşamaya itiliyoruz.

Asgari ücretin insanca yaşamaya yeten düzeyde belirlenmesi için bir bütün olarak işçi sınıfının ortak hareket etmesi, hakkına sahip çıkması gerekiyordu. Ancak ne yazık ki sermaye iktidarı, krizi fırsata çevirerek ve sendikal ihanet şebekesiyle işbirliği yaparak birkaç görüşme içerisinde asgari ücrete sefalet düzeyinde bir zam yaptı. Bu süreçte sessiz kalarak sefaletimizi onaylamış olduk. Ancak Ocak zamları için henüz vaktimiz var. Asgari ücret sürecinde genel mücadelenin bir parçası olamadık. Bunun için harekete geçmekte eksik kaldık.

Ancak şimdi önümüzde asgari ücrete belirlenen sefalet düzeyindeki zammı tek tek fabrikalarımızda bozmak görevi bizleri bekliyor. Bunun koşulları fazlasıyla mevcut. Eğer biz yanı başımızdaki işçi arkadaşımızla yan yana gelebilirsek, eğer gücümüzü birleştirebilirsek, fabrikamızdaki patronların dayatmalarına karşı ortak hareket edebilirsek haklarımızı kazanabiliriz.

Bunun için sessizliğimizi bozmalı, sesimizi yükseltmeliyiz. Bugünden mücadeleye hazırlanmalıyız. Tek tek fabrikalarımızda komiteler kurarak çalışma koşullarımızı ve ücretlerimizi belirlemek için tartışmalı, hak alıcı eylem biçimleri belirlemeliyiz. Zorunlu ve fazla mesailerin yasaklanmasını, ücretlerimizin insanca yaşamaya yeten bir düzeye yükseltilmesini istemeliyiz. Sıfır zam dayatmasına karşı üretimi durdurmalı, işten atmalara, ücretsiz izinlere karşı fabrikalarımızı terk etmemeliyiz. Bunun için öncelikle fabrikamızda örgütlenmeli ve harekete geçmeliyiz.

Krizin faturası Çiğli Organize işçilerine faturası ücretsiz izinler ve işten atmalar şeklinde ödettirilmek istenmektedir...

Krizin faturasını ödememek için fabrikamızda işyeri komiteleri kuralım, örgütlenelim!

Amerika'da başlayan ve giderek tüm dünyayı saran kapitalizmin krizi Türkiye'de de kendisini hissettirmeye başladı. Nedeni ve sorumlusu olmadığımız halde krizden en fazla etkilenen biz işçi ve emekçiler olduk.

Patronlar ve onların devleti ile hükümeti elbirliği etmiş durumdalar. Krizin faturasını işçi ve emekçilere ödettirmeye çalışıyorlar. Krizin Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'ne yansıması ağırlıklı olarak ücretsiz izinler ve işten atmalar şeklinde yansımaktadır. Örneğin Birleşik Metal-İş'te örgütlü olan ZF Lenforder Fabrikası'nda 8 günü ücretsiz, 8 günü yıllık izinlerin kullanılması yoluyla üretimi 16 gün durdurmuş bulunuyor. SKP'de toplam 40 işçi ücretsiz izne çıkartılmış durumda. Yine Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan Totamak'ta ise her bölüm birer haftayla ücretli olarak yıllık izne çıkartılmış durumda.

Burjuvazinin yasalarında ise uzun süreli ve sistematik olarak patronların uyguladığı ücretsiz izinlerle ilgili bir düzenleme bulunmamaktadır. Patronlar bu boşluktan yararlanarak keyfi uygulamalarını daha da artırmış durumdadırlar. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 56. Maddesi'ne göre ücretli izinler şöyle tanımlanmıştır;

"Yıllık ücretli izin işveren tarafından bölünemez.

Bu iznin 53 üncü maddede gösterilen süreler içinde işveren tarafından sürekli bir şekilde verilmesi zorunludur.

Ancak, 53 üncü maddede öngörülen izin süreleri, tarafların anlaşması ile bir bölümü on günden aşağı olmamak üzere en çok üçe bölünebilir..."

Yasada ücretsiz izinle ilgili bir düzenleme olmadığından patronlar, "ücretsiz izne çıkmak istediklerine" dair işçilere belge imzalatarak yasal boşluktan bu şekilde faydalanmaya çalışmaktadırlar. Ancak böyle bir uygulama ile karşılaştığımızda ücretsiz izne ayrılmayı kabul etmemeliyiz. Yasal olarak kabul etmediğimizi beyan ettiğimizde patronlar işimize son verirlerse ihbar kıdem tazminatlarımızı alabilir, işe iade davası açabiliriz. Yasal olarak haklarımızın sınırı ise bundan ibarettir. Yani sermaye iktidarı yasalarla bize şunu söylemektedirler: *"Ücretsiz izinlerle ilgili herhangi bir düzenleme yapmadık. Patronlar sizi ücretsiz izne çıkarmak istediklerinde kabul etmeme hakkınız var. Ama bu hakkınızı kullandığınız için patronlar sizi işten atabilirler. Bu durumda da kıdem ve ihbar tazminatınızı alabilirsiniz!"* İşte burjuvazinin yasaları işten atılmamız karşılığında sözde haklarımızı koruyorlar. Ama özünde işten atılmamızı meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Çünkü yasalar da patronlar da yanadır. Onların çıkarı için hazırlanmaktadır. Mahkemeler de onlarındır. Hakimler, savcılar da... Özcesi iktidarı elinde bulunduran sınıf devleti de, hükümeti de, meclisi de, ordusunu da, polisini de, yargısını da kendi çıkarları doğrultusunda oluşturmaktadır.

Kriz bahanesiyle son aylarda birçok işyerinde işten atmalar veya ücretsiz izne çıkartma saldırısı yaygınlaştı. Patronlar özellikle işe yeni girmiş, kıdem tazminatı hakkı doğmamış işçileri ya işten atıyor ya da ücretsiz izne çıkartıyorlar. Ücretsiz izinler aslında işçiyi işten atmakla aynı anlama gelmektedir. İşçi ve emekçiler ise "kriz var, ya işsiz kalırsak" korkusuyla ve işe geri çağrılabilme umuduyla bu dayatmaya razı olmaktadırlar.

Kapitalizmin neden olduğu krizin sonuçlarından biri olan ve faturası işçilere ücretsiz veya ücretli izinler, işten atmalar şeklinde ödettirilmeye çalışılan saldırıya karşı verilmesi gereken en güzel cevabı Sabancı grubuna bağlı Brisa fabrikasındaki işçiler verdi. 1300

işçinin çalıştığı fabrika Lastik-İş Sendikası'nda örgütlü. İşçiler kriz bahanesiyle işten atılan arkadaşlarına sahip çıkmak için fabrikayı işgal ettiler. Sonrasında eylem fabrika önünde direniş şeklinde devam etti. Üç vardiya halinde çalışan fabrikada her vardiya direnişe katıldı.

Yine Ümraniye-Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan yaklaşık 500 kişinin çalıştığı Sinter Metal Fabrikası'nda işten atma saldırısına karşı işçiler direnişe geçtiler. Birleşik Metal-İş Sendikası'nda 19 Aralık günü örgütlenme çalışmalarını tamamlayan işçilerden 38'i "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten atılmıştı. Bunun üzerine işçiler fabrika önünde direnişe geçtiler. Patronun üretimi durdurup, fabrikanın tabelasını sökmesinin ardından işçiler fabrikayı işgal ettiler ve hala direnişlerini sürdürmektedirler.

Gebze'de bulunan Unilever işçileri ise yaklaşık 7 aydır sendikalaşma haklarını kazanmak için sürdürdükleri mücadeleyi kazandılar. Unilever işçileri kararlı ve militan duruşlarıyla işçi sınıfına örnek oldular.

Kocaeli'de Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz işyerinde sendikalaşma haklarını kullandıkları için 83 işçi işten atıldı. İşçiler önce servislere binmeyerek şehir merkezine yürüdüler, sonrasında ise işçiler üretimi durdurdular.

Biz işçiyiz ve emek gücümüzü patronlara satarak yaşamaya çalışıyoruz. Patronlar da daha fazla kâr etmek için emeğimizi sömürmeye, haklarımızdan yoksun bir şekilde köle gibi bizleri çalıştırmak istiyorlar. Krizi bahane ederek esnek çalışmayı bizlere dayatıyorlar, bizleri kapı önüne koymaya çalışıyorlar. Ücretsiz izne çıkmak demek; kiramızı ödeyememiz, eve ekmek alamamamız, faturalarımızı yatıramamamız, çocuğumuzu okula gönderememiz anlamına gelmektedir. Yani yaşamımızı sürdürememiz demektir.

Ücretsiz izne çıkarılmayı kabul edersek işe geri döneceğimizin garantisi de bulunmamaktadır. CMS'de yaşananlar buna örnektir. CMS'de çalışan 110 işçi bayramdan önce izne gönderildiler, sonra da işten çıkartıldılar.

Krize karşı değişik yerlerde işçiler eylem ve direnişlerle krizin faturasını ödememek için mücadele ediyorlar. Bizler de Çiğli Organize'deki işçiler olarak işimize, geleceğimize ve haklarımıza sahip çıkmak için harekete geçmeliyiz. Krizin faturasını krizi fırsat bilen patronlara ödetmek için mücadele etmeliyiz. Krizin faturasını işten atmalarla, ücretsiz izinlerle ödememek için fabrikalarımızda, havzamızda bir araya gelmeli, tabanda örgütlenmeli, Brisa ve Sinter işçileri gibi işimize ve işçi arkadaşlarımıza sahip çıkmalıyız.

Patronların çıkarı öyle gerektirdiği için ücretsiz izne çıkmak zorunda değiliz. Çalıştığımız her fabrika ve atölyede ücretsiz izine çıkartılmayı reddedelim. Fabrikalar bizimdir, fabrikalarımızı terketmeyelim. CMS işçilerinin kaderini paylaşmamak için Brisa ve Sinter Metal işçilerinin mücadelesini örnek alalım. Gerekirse fabrikalarımızı işgal edelim. Patronların ücretsiz izin saldırısını boşa düşürmenin yolu örgütlenmekten geçmektedir. Bunun başka bir çözümü yoktur. Krizin faturasını biz işçi ve emekçilere ödetmeye çalışan patronlara karşı verilecek en iyi yanıt biz işçilerin fabrikasından başlayarak yaratacağı örgütlü birliğini oluşturmaktır. Kapitalist düzende biz işçiler açlar ordusuyuzdur. Açlar ordusunun yürüyüşünün başlaması çoktan gelmiştir. O halde zaman kaybetmeden yürüyelim!

★ Çiğli'de krize karşı yürüyüş!

29 Aralık günü Çiğli'de "Krizin faturasını patronlar ödesin!" şiarıyla ortak bir eylem gerçekleştirildi.

Çiğli İşçi Platformu, Alevi-Der, Çiğli Halkevi, Ege 78'liler Derneği, ÖDP ve İşçi Gazetesi'nin örgütlediği eylemde "Krizin faturasını patronlar ödesin!" pankartı açıldı.

Çiğli Belediyesi önünde saat 12.00'de toplanmaya başlayan kitle, buradan Çiğli AKP önüne yürüdü. AKP önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamada, krizin Türkiye'yi teğet geçmediği, tüm yakıcılığı ile kendisini hissettirdiği belirtildi. İşsiz sayısının 5 milyonu bulduğu, patronların işsizlik sigortası fonuna göz diktiği ifade edildi. Tüketim maddelerine sürekli zam yapıldığı vurgulandıktan sonra açıklama şu sözlerle sona erdi: *"Bu faturayı ödemesi gerekenler bizler değil kapitalistlerdir. Krizin faturasını ödememek ve bu faturayı krizin gerçek sahipleri olan kapitalistlere ödetmek için birleşik mücadele tek yoldur."*

Eylemde "Zamlara karşı çık, emeğine sahip çık!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Zam zulüm işkence işte AKP!" sloganları coşkuyla atıldı. Çevredeki işçi ve emekçiler de eyleme alkışlarıyla destek verdiler.

Çiğli Organize'deki fabrikalardan haberler...

Art Kandil: Birkaç kişinin dışında fabrikada kimse çalışmıyor. Yıllık izni olanlar da, olmayanlar da ücretsiz izne çıkarıldı. İhale alındığında herkesin geri çağrılacağı söyleniyor.

Coates Lorilleux: Çalışma saatlerinde herhangi bir değişme yaşanmadı. Primlerde kesinti yapıldı. İşçiler de bu nedenle ücretlerine iyi bir zam yapılacağını düşünüyorlar. Yönetim her zaman olduğu gibi işçilerin önünde konuşmuyor. İşçiler Ocak zamlarının yansımasını bordrolarında görmeyi bekliyorlar. Ücretsiz izinler ve işten atmalar şimdilik yaşanmıyor. İşçiler otomasyon sistemine sokulmaya çalışılıyor. Gider maliyetleri yüzünden fazla mesailer yasaklandı.

Nur Çelik: Fazla mesailer kaldırıldı. Haftada 5 gün çalışılıyor. Fabrikada Ocak zamları konuşulmuyor. Asgari ücret uygulandığı için asgari ücret görüşmeleri belli bir ilgiye konu oldu. Şu an ücretsiz izin ve işten çıkarmalar yaşanmıyor. Kriz öncesine göre işlerde azalma var. İşçiler ocak ayında ücretsiz izinlerin ve işten atmaların yaşanabileceğini ifade ediyorlar.

SKP: Fazla mesailer kaldırıldı. Ocak zamları henüz işçilerin gündeminde değil. Fabrikanın yarısı (40 işçi) ücretsiz izine gönderildi. Ücretsiz izine gönderilenler bir süre sonra işbaşı yaptılar. Ancak yeni izinlerin olup olmayacağı henüz net değil. Şu an için işten atmalar yaşanmıyor.

Tepaş: Çalışma saatlerinde değişiklik olmadı. Ocak zamları henüz fabrikada konuşulmuyor. Öncesinde haftasonu çalışması yoktu ancak şimdi cumartesileri de çalışılıyor. Henüz işten atma saldırısı uygulanmıyor ancak patronlar bunun sinyallerini veriyorlar.

Terbay: Şu an sadece fazla mesailer kaldırılmış durumda. İşten atmalar henüz gündemde değil. Terbay'ın 2'si organizede, 1'i Bornova'da olmak üzere 3 fabrikası var. Bornova ve Çiğli Organize'deki bir fabrikasında iş yok. Organize'deki diğer fabrikada ise gelen işler mevcut işçiler arasında bölünerek yapılıyor.

Totamak: Çalışma saatlerinde bir değişiklik yok. Fabrika sendikalı olduğu için ücret zamları sözleşmeye göre belirleniyor. Bundan dolayı ocak zamları gündemde değil. Her bölüm birer hafta ücretsiz izne ayrılıyor ve bu uygulamanın tüm işçileri kapsayacak şekilde devam edeceği söyleniyor. Bir, birbuçuk ay önce işe yeni alınanlar ve depo bölümünde çalışan taşeron işçiler işten çıkarıldılar.

ZF Lenforder: Sendikalı olmayan 10 işçi işten çıkarıldı. Sendikalı olan işçiler ise 8 gün ücretli, 8 gün ücretsiz olmak üzere toplam 16 gün izne çıkartıldı. Ücretsiz izinler 3 aylık ücretlere bölünerek kesilecek.

Haftada pazartesi ve cumartesi olmak üzere toplam 2 gün ücretli izinler öngörülüyor. Çalışılmayan günler işçilerin yıllık izinlerinden kesiliyor. Fabrikada geçen 10 ay boyunca mesailer vardı ancak şu anda mesailer kaldırılmış durumda.

Sencromec: Kasım ayından kalma fazla mesai ücretleri hala ödenmiyor. Söylentilere göre patronlar Ocak ayında ücretlere zam yapmayı düşünmediklerini dile getiriyorlarmış.

Çıraklardan mektup var...

"İşçi sınıfı olarak birleşmeliyiz!"

Yaşım 17. 2 senedir çıraklık yapıyorum. Şu ana kadar 3 fabrika değiştirdim. İlk başladığım fabrikada kendi mesleğimin dışında işlerde çalıştırıldım. Çıraklara mesai yasak olmasına rağmen haftanın 7 günü çalışmak zorunda kaldık. Patron ise mesai ücretlerini hafta sonu verip ücretlere yansıtmıyordu. Yani hem mesaiden hem de vergiden çalıyordu.

Kış geldiğinde ise kışlık giysi dağıtmadılar. Giydiğim giysiler uzun kollu olduğu için "tornaya sarılacaksın" bahanesiyle giymeme izin vermediler. Oysa ben borwek makinesinde çalışıyordum. Sonunda hasta oldum. Boğazımdan kan gelmesine ve doktorun "burada kalman sakıncalı" demesine rağmen ustabaşı izin vermedi. Çünkü makine durursa patronla kavga edeceğini biliyordu. Onlar için makinenin durması insan hayatından daha önemli.

Bir gün işe gelmediğim için patronla kavga ettim daha sonra da işten atıldım. Bu işten sonra bir kalıphanede çalışmaya başladım. Burası küçük bir yerdi. Çayı ve temizliği biz yapıyorduk. Sabah işe geldiğim gibi börek almaya gidiyordum, beş dakika içerisinde dönmezsem patrona şikayet ediyorlardı. Börekleri dağıttıktan sonra çayı hazırlayıp saat 10.00'a kadar ortalığı temizliyordum. Sanki oraya çırak değil de temizlik elemanı olarak girmiştim. En sonunda

Belediye işçileri kadro istiyor!

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne çalışan "Vira" ve "Kürşat" isimli taşeron şirketlerinde çalışan işçiler bir süredir "kadro" istemiyle örgütlenme çalışması yürütüyorlar. Bu toplantılardan biri de 19 Aralık tarihinde "Kürşat" isimli taşeron işçileri tarafından yapıldı. Çiğli'de Gelincik Düğün Salonu'nda gerçekleştirilen toplantıya 100 işçi katıldı. Toplantıya Menemen-Çiğli-Sasalı-Karşıyaka işçileri katıldı.

Toplantı Karşıyaka-Çiğli üst komitesi temsilcisinin konuşmasıyla başladı. Komite, yıl sonu (31 Aralık) itibariyle ihaleyi başka bir şirketin almış olabileceğini ve bunun 31 Aralık'ta işsiz kalmak demek olduğunu söyledi. Üst komitenin karar almadığını, bazı önerileri olduğunu, ancak yapılması gerekenleri tabanın belirlemesi gerektiğini söyleyerek sözü işçilere bıraktı.

10 kadar işçi konuştu.

Konuşmalarda şu vurgular öne çıktı: *"Birbirimize güvenmeli, birleşmeli, ortak hareket etmeliyiz. Eylem kırıcılığı yapmamalı, yapanları gerekirse cezalandırmalıyız!", "Açlık grevi yapmalıyız!, "Belediye başkanının gittiği açılışlara topluca giderek taleplerimizi haykırılmalıdır", "Çalışmak hepimizin hakkıdır, işimizden vazgeçmeyeceğiz. Eylemler yapalım gerekirse polisten cop yiyelim ama hepimiz taşın altına elimizi sokalım, ya hepimiz ya hiç birimiz!", "Milletvekilleri, Belediye meclis üyeleri 3-5 milyar rüşvetle torpilli kişileri belediye kadrosuna almaktadırlar. Hiç çalışmayan insanlar değil, bizim gibi çalışan insanların hakkıdır kadro!"*

Toplantıda işçilerin heyecanı belli oluyordu. Toplantının sonunda üst komite önerilerini sundu ve son kararlarının Vira şirketi üst komitesiyle yapılacak toplantıdan sonra açıklanacağını söyleyerek önerilerini açıkladı.

-Her iki şirket işçileri işyerlerinde bir günlük iş durduracak,

- Sendikayla görüşerek sendika yöneticilerinin işçiye baskısını önlemek,

- Demokratik Kitle Örgütleri'nin desteğini alarak 5-6 bin kişilik bir miting yapmak. (Daha önce 1300 kişiyle fiili yürüyüş yapmışlardı.)

Toplantı, komite sözcüsünün "Sonuna kadar var mısınız?" sorusuna bütün işçilerin hep birlikte "Varız" cevabı vermesiyle son buldu.

Çiğli ve Sasalı'da çalışan "Kürşat" ve "Vira" taşeron şirketlerinde çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu, 19 Aralık günü iş bıraktı. Bu eylemler kadro alana kadar devam edecek. İşten atma tehdidine karşı işçiler "işten atılsak bile, mücadelemiz sürecek" dedi.

buradan da çıktım. En son çalıştığım fabrikada ise işçilere parça getirmekten ve temizlikten işi öğrenmeye vaktim olmuyordu. Temizlik yüzünden bir işçiyle kavga ettiğim için işten atıldım.

İşçi sınıfı olarak birleşmek zorundayız. İşçi sınıfı sömürü düzenine karşı kayıtsız kalmamalı. Krizi fırsata çevirmeye çalışan kapitalist kan emicilere karşı birleşmeliyiz.

Çiğli Organize'den bir çırak

"Köle gibi çalıştırılıyoruz!"

Benim çalıştığım fabrikada 180 civarında çırak, 9 civarında da işçi bulunmakta. 180 kişi olmamıza rağmen ara sıra okuldayken işe çağrıldığımız oluyor. 18 yaşını geçmemize rağmen çırakların sigara içmesi yasak, sırf bu yüzden bir arkadaşımız işten çıkarıldı. Hocalar çay molalarında hep başımızda olduğu için hiçbir şey konuşamıyoruz. Hatta çay molalarında "gidin, çalışın" dedikleri bile oluyor. Ücretlerimize gelince, geçen ayın 11'inde yattı. 2 yıldır fabrikada çalışıyorum ama daha fabrika giysilerini alamadım. Yeni gelen çıraklara giysi dağıtıldığını görüyoruz, ama biz isteyince vermiyorlar. İşçiler ise bizi durmadan eziyorlar işi bilmedikleri için bize yaptırıyorlar. İzin isteyince keyfi davranıyorlar.

Çiğli Organize'den bir çırak

Çiğli Organize'den değişik sektörlerdeki işçilerle krizin fabrikalarına yansımalarını konuştuk...

"Kurtuluşun yolu her zaman işçilerin birliğinden geçmektedir!"

- Dünya genelinde kapitalist sistemin yaşadığı bir kriz var. Krizin ülkemize yansıması düşük ücretler, işten atmalar, ücretsiz izinler, artan zam ve vergiler, esnek çalışma vb. olarak yaşanıyor. Krizin sizin fabrikanıza yansıması oldu mu?

Petro-kimya işçisi: Krizin bir yansıması yok. Üretim devam ediyor. Ama yönetim krizin bizi de etkilediğini söylüyor.

Presçi: Fazla mesailer kaldırıldı. Önceden nerdeyse her gün işe gidiyorduk, şimdi 2 aydır fazla mesaimiz yok. Ücretlerde fazla problem yaşamıyoruz. Zaten verdikleri asgari ücret, onu da vermesinler mi? Asıl tabloyu yılbaşından sonra göreceğiz. Yılbaşından sonra ücretsiz izinlerin olabileceğini düşünüyoruz. Şu an da korkuyla karışık derin bir sessizlik var.

1. metal işçisi: 20 günden fazladır fazla mesah ücretlerimiz yatmıyor. Yoğun çalışıyoruz. Paralarının olmaması mümkün değil. Politika yapıyorlar, bu kriz fırsatçılığıdır.

Bir bölümde 1 hafta izin uygulaması oldu. Bu da işçilerin senelik izinlerinden kesilecek. Bunun adı esnek çalışma uygulamasıdır. Başka fabrikalarda da böyle zorla izine gönderip senelik izinden kesme uygulamalarının yaşandığını anlatmıştı arkadaşlarım.

Müdürler toplantılarda üretimimizin çok iyi olduğunu, 2009'da daha da iyi olacağını, çok iyi çalıştığımızı söyleyerek bize teşekkür ediyorlar. Bu gözlerimizin içine baka baka alay etmeye benziyor. Bazı sosyal haklarımız vardı. Önemli haklardı bunlar ancak bu ödemeler de şu ana kadar yapılmadı. Müdürler genel bir açıklama yaparak ocak ayı zamlarının kaldırıldığını, zammın haziran ayında yapılacağını söyledi. Son 2 aydır da işçi alımları durdurulmuş durumda.

2. metal işçisi: Patron toplantı yaparak öğlen yemeklerinin kaldırıldığını söyledi. Sadece ekmek alıyorlar. İşçiler yemeklerini evden getiriyorlar. Bazı işçiler yemekhaneye çıkıp bu ekmeklerle yemek yiyorlar, ben ve benimle birlikte birkaç işçi arkadaş ise

yemekhaneye çıkmıyoruz. Makinelerin arasında yiyoruz. Patron servisleri de kaldırmayı düşünüyor. Fazla mesailerimiz çok öncesinde kaldırılmıştı. İşçilerin yarısı ücretsiz izine gönderildi. Senelik izni olanlara bu izinleri kullandırıldı. Ücret ödemelerinde gecikme yaşanmıyor.

3. metal işçisi: Üretim düştü. Fabrikada döküm ve şaft olmak üzere iki bölüm var. Döküm bölümünde işler tamamen durdu. Şaft (çelik) bölümünde biraz iş var ama burada üretilenler taşlamaya sokulmuyor, doğrudan depoya gönderiliyor. Tabii bunun yanında ücretsiz izinleri uygulamaya başladılar.

Tekstil işçisi: Bana göre kriz yok fabrikada.

4. metal işçisi: İşlerimiz %60 oranında düştü. İşten çıkarmalar oldu. Biz DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlüyüz. Sendikalı olmayan işçilerden çıkarılanlar oldu.

- Fabrikanızdaki bu uygulamalara işçilerin tepkisi var mı?

Petro-kimya işçisi: İşçiye yönelik baskı var. İşçi maliyetleriyle ilgili sürekli bir kısıtlamaya gidiliyor.

Diğer giderlerle ilgili bir kısıtlama yok. Mesela her yıl verilen pirim verilmedi. Ayrıca işçiler kesintisiz üretim uygulamasına tabi tutuluyor. İşçiler arasında hoşnutsuzluklar var ama bununla sınırlı. Yönetime hiçbir şey yansıtılmıyor. Sorunu konuşuyorlar ama çözümden bahseden yok.

Presçi: İşçilerde hiçbir tepki yok. Kendi aralarında krizle ilgili çok nadiren konuşuyorlar. Şu an için işten çıkarma ya da ücretsiz izin olmadığı için görünür bir tepkiden sözedilemez.

1. metal işçisi: İşçilerin bunlara çeşitli tepkileri oldu ve oluyor. Tabii bu tepkiler yeterli değil. Herkes fazla mesailerin hala ödenmemiş olmasından fazlasıyla rahatsız. Kendi aralarında sürekli bu rahatsızlığı dile getiriyorlar.

Zam yapılmayacağının açıklanmasına herkes çok tepkili ve zammı hakettiğini düşünüyorlar. İşler bu kadar yoğunken zam yapılmamasını anlamıyorlar. Patronların parayı faiz ve repoda kullandığını düşünüyorlar.

2. metal işçisi: İşçiler genelde tepkisiz kalıyor. Kendi kendilerine söylenmek dışında bir icraatları yok. Yılbaşından sonra birkaç kişi yemek için konuşmayı düşünüyoruz. Yemek olmadan çalışılmıyor.

3. metal işçisi: İşçiler işsiz kalmaktansa ücretsiz izinleri kabul ediyorlar. Bir hoşnutsuzluk ve tepki var ama açığa çıkmıyor. Aslında insanlar patlamaya hazır. Bu gözlenebiliyor. Örgütlüyüz ama ortak bir kararımız yok.

Tekstil işçisi: Krizin etkileri fabrikada hissedilmediği için henüz açığa çıkan bir tepki yok.

4. metal işçisi: İşçilerin herhangi bir tepkisi yok. Ancak kendi aralarında yakınıyorlar.

- İşçiler krize ve krizin yıkıcı sonuçlarına karşı nasıl bir mücadele hattı izlemedirler?

Petro-kimya işçisi: İşçi aldığı ücretle zaten yıllardır bir krizde. Gelir dağılımının değişmesi gerekiyor. İşçilerin mücadele etmesi gerekiyor. Ama bugünkü koşullarda bu çok zor gözüküyor. Çünkü örgütlenme bilinci çok zayıf. İnsanlar sürekli korkutuluyor. İşçiler üzerinde çok baskı var. Baskıcı bir rejimde yaşıyoruz.

Presçi: Sosyalist bir hareketin ortaya çıkması gerekiyor. İşçi sınıfının tarih sahnesine çıkması ve iktidarı alması gerekiyor. Sosyalist partiler birleşmelidir, reformist partiler değil. Kriz sosyalistler için bir fırsattır. Böyle bir birliktelik sağlanırsa sosyalizm kaçınılmaz olur.

Bu ülkede AKP şahsında bir gericilik var. İşyerinde AKP'ye oy verenler bile ona küfrediyorlar. Sağcı işçiler arasında sola bir ilgi var. Bizim ülkemizin Arjantin ve Yunanistan'daki gibi olaylara ihtiyacı var. İnsanların sokaklara çıkması ve iktidarı alması gerekiyor. Bunun içinde kitleleri çatısı altında toplayabilen onları yönlendirebilen devrimci sosyalist bir parti gerekiyor. İktidarı almanın dışında bir kurtuluşumuz yok.

1. metal işçisi: Kurtuluşun yolu her zaman işçilerin birliğinden geçer. Bu bizim fabrikada da, tüm ülkede de böyle. Fabrikada tepkilerin dile getirilmesi hele şu kriz döneminde çok anlamlı ancak yetersiz. Örgütlenmek gerekiyor. Sendikalaşmak gerekiyor. Bu tepkileri ortaklaştırmanın ve sonuç almanın başka yolu yok. İşçilerin tepkileri bu potansiyelin olduğunu gösteriyor.

Türkiye'de ise işçilerin artık ayağa kalkması gerekiyor. Uzun yıllardır işçiler patronlar karşısında korkar bir vaziyette ve suskun duruyorlar. İşsizlikten çok korkuyorlar, örgütlenmekten kaçıyorlar. Ancak son krizle birlikte yüz binlerce işçinin işsiz kalması korkunun ecele faydası olmadığını gösteriyor. Biz işçiler elimizdekini korumak adına hep susuyoruz. Ancak sustukça elimizdekilerden de oluyoruz. Daha fazlasını istemeyi unutmuşuz. Biz daha fazlasını istemediğimiz ve almak için örgütlenip mücadele etmediğimiz sürece elimizdekileri kaybetmeye mahkumuz.

İşçilerin sadece ekonomik talepleri olmamalı; biz hep zam istedik, daha fazla ekmek istedik ve bugün zamlarımız da, ekmeğimiz de elimizden alınıyor. Mücadele etmiyoruz, ettiğimizde ise patronların-sermaye sınıfının sömürüsünü sınırlamak için ediyoruz. Oysa asıl kurtuluşumuz sömürünün sınırlanmasında değil, ortadan kaldırılmasındadır. O yüzden sömürenlerin olmadığı bir dünyaya ihtiyacımız var. İşçi sınıfının yapması gereken böyle bir dünya yaratmak için örgütlenmek ve mücadele etmektir.

2. metal işçisi: Önce yemeğimizi kaldırdılar. Şimdi ise servisleri kaldırmayı düşünüyorlar. İşçiler ise herşeye sessiz kalıyorlar. Yiyecek bir ekmekleri varken şimdi o da yok ama buna bile şükrediyorlar. Artık bu şükürcü mantıktan kurtulmamız gerekiyor. Yunanistan'daki gibi sokaklara dökülüp eylem yapmamız gerekiyor. Herkesin sokağa çıkması gerekiyor.

3. metal işçisi: İşçilerin sendikadan beklentileri var. Ama sendikada bir hareketlilik yok. Ücretsiz izinlerle ilgili sendikadan toplantı talep ettik ama cevap gelmedi. Yılbaşında da iki gün ücretsiz çalıştırmayı düşünüyorlar.

Bence biraz kimin neye, nasıl tepki vereceğini ölçmeye çalışıyorlar böyle yaparak. Tek tek çıkaracağımız sesler bizi bir yere götürmez. Toplu halde gür bir şekilde haykırmalıyız.

Tekstil işçisi: Herkes direnşin. İşçiler fabrikadan atılsa bile fabrikalarından çıkmasın. Toplu bir şekilde hareket edilmesi gerekiyor. Toplu iş çıkış olunca toplu bir şekilde direnme olmalı.

4. metal işçisi: Açıkçası nasıl kurtuluruz diye düşünmemiştim. Bu tablo işçiler için kötü bir durum. Şu an için ne yapacağımızı bilmiyoruz. Sendika da bize bir şey söylemiyor. Biz sendikaya "bu ay izne çıkartıldık, gelecek ay ne olacak" diye sorduğumuzda herhangi bir cevap alamıyoruz. Biz de ne olacağını bilmiyoruz.

- Ocak zamları veya asgari ücret konuşuluyor mu? Ücretlerde artış olacak mı?

4. metal işçisi: Sendikalı olduğumuz için zamlarımız toplu sözleşmeyle belirleniyor. Toplu sözleşme dönemimiz yaklaştı. Şubat sonu ya da mart ayı başı itibariyle toplu sözleşme imzalayacağız. Sendikada toplu sözleşmeyle ilgili toplantı yaptık. Önerilerimizi sunduk. Bir daha toplantı yapacağız. Patronlar bizi yanlarına çağırırsa "Biz söyleyeceğimizi sendikaya söyledik, arkasındayız, sendikayla görüşün" kararında ortaklaştık.

Benim saat ücretim 3 lira. Toplu sözleşmeyle beraber 4,18'e çıkacak. Eski işçilerle yeni işçiler arasındaki ücret farkı yüksek. Bu ücret makasını kapatmayı düşünüyoruz. Ben şu an 650 lira alıyorum. Bizde ikramiyeler ücretlere bölünmüş durumda ve üç ikramiye alıyoruz. Bu 650 liranın içerisinde. Toplu sözleşmeyle beraber ikramiye sayısı 4'e çıkacak.

Metal TİS'lerinde anlaşmalar imzalandı...

Metal işçileri haklarına ve geleceklerine sahip çıkma bilinciyle hareket etmelidirler!

2008-2010 yılını kapsayan metal sektöründeki toplusözleşme süreci 23 Aralık günü Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın da sözleşmeyi imzalamasıyla birlikte sona erdi.

Sürecin en edilgen ve iradesiz sendikası Çelik- İş'i saymazsak, Birleşik Metal ve Türk Metal sendikalarının taslaklarında, yöntemleri farklı olmakla birlikte birbirlerine yakın oranlarda ücret zamları istenmişti. Birleşik Metal %15 +80 kuruş, Türk Metal ise %20'lik bir artış talep etmişti.

Türk Metal'den geleneksel ihanet

Türk Metal başkanı Mustafa Özbek satış sözleşmesini bayram öncesi imzaladı. Ücretlere %4 + saat ücretlerine 19 kuruşluk bir artış, sosyal haklarda ise %15'lik bir artış sağlandı. Sözleşmeye atılan bu imza işçilerin gözlerinin içine baka baka yapılan ihanetin açık kanıtıydı. Yaklaşık bir ay boyunca MESS'e "biz her koşulda çalışmaya, size kazandırmaya varız" diyen Özbek, bunun karşılığında MESS'ten dilendiği "iş güvencesi"ni ise alamadı.

İmzadan hemen sonra Bursa ve Gebze'de MESS'e bağlı fabrikalarda yüzlerce işçi işten atıldı ve süresiz ücretsiz izine çıkarıldı. Atacağı imzayı alacağı iş güvencesi garantisine bağlayan bu uşak ruhlu işçi düşmanı, bundan da vazgeçerek ihanetçi tutumunu daha da derinleştirdi.

Yeni girmiş ve düşük ücretle çalışan işçilerin asıl yoğunluğu Türk Metal üyesi olmasına rağmen bunların durumunda esasa ilişkin bir değişiklik olmamıştır. Üstelik, son dört yıldır artan üretim oranlarına ve ihracat rekorlarına rağmen işçilerin ücretleri daha da gerilemiştir.

BMİS'in zayıflığının gerisinde ne var?

Birleşik Metal-İş cephesinde de durum sonuçta çok farklı olmamıştır. İkinci altı ay için enflasyon oranının yarısı yüzdeli olarak sözleşmeye uygulanacak, diğer

yarısı da işyeri saat ücretleriyle çarpılarak çıkan sonuç uygulanacaktır. Aradaki tek fark bu ve bu fark esasa dair bir fark değildir. Geriye kalan, Birleşik Metal'in esnek üretim maddeleri bizim mücadelemiz sonucu geri çekilmiştir avuntusudur. Bu gerçekten de bir avuntudur BMİS için. Çünkü bunun dışında BMİS'in tabanına da, kamuoyuna da diyecek sözü kalmamıştır. O kadar iddialı sözlerden ve ortaya atılan hedeflerden sonra çıkan tablo anlaşılır değildir. Birleşik Metal söylediklerinin altında kalmıştır.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın sergilediği bu zayıflığın gerisinde, krizin yarattığı boğucu atmosfere kendini kaptırması, kendi dışına bakmayı başaramaması vardır. BMİS yöneticileri ve merkezi "TİS Komisyonu" kriz basıncıyla hareket etmiş, adeta bunun altında ezilmiştir. Oysa, bugünkünden daha ağır koşullarda bile yapılabilecekler bulunmaktadır. Son derece geri koşullara imza atan BMİS yöneticileri grev yolunu tutmuş olsalardı, durum bambaşka olabilirdi. Deniliyor ki, "gücümüz belli ve imkanlarımız kısıtlı. Üstelik büyük bir ekonomik kriz var ve bu koşullarda grev yapmak mantıklı değil, eziliriz!"

Peki ama, grev gibi bir silaha başvurulmadan, hak alma mücadelesi yükseltilmeden saldırılara karşı durmak mümkün müdür?

BMİS kendi gücünün ötesinde imkanlara sahiptir. Ama bunu görmekten uzak bir tutum sergilemiştir. BMİS, Dünya ve Avrupa Metal İşçileri Federasyonu üyesi, DİSK'in belki de en etkin sendikasıdır. KESK, TMMOB, TTB gibi birçok ilerici kurumun desteğini alabilecek durumdadır. Sınıf dayanışmasının örgütlenebileceği bu kurumlardan da güç alınarak grev adımı atılabilirdi. BMİS, kendi güçlerini harekete geçirmenin yanı sıra, MESS kapsamı dışındaki işyerlerini sürecin öznesi haline getirerek ve diğer sınıf bölüklerinin de desteğini alarak mücadeleci bir tutum takınabilirdi. Kendi tabanına yaslanarak, "Grevle Dayanışma Komiteleri" kurarak çok yönlü bir desteği açığa çıkarabilirdi. Sınıf dayanışması da, yalnızlık sorunu da, grevin mali külfeti de ancak böyle bir bakışla örgütlenecek bir mücadeleyle göğüslenebilirdi. Böyle bir mücadele, bir çıkış arayışı içindeki sınıfın önünün açılmasında önemli bir rol oynayabilirdi. Sözleşmenin tıkanan maddelerinin yanı sıra "iş güvencesi" talebiyle bir başka kanaldan da yürütmesi gereken mücadeleyi TİS mücadelesiyle birleştirme çabası önemli bir dinamiğin açığa çıkmasını sağlayabilirdi.

BMİS yüz bini aşkın metal işçisini Türk Metal ihanetine ve kendi kaderine terk etmiştir. BMİS izlediği çizgiyi samimi bir biçimde sorgulamak zorundadır.

BDSP'li Metal İşçileri olarak 2008-2010 Metal TİS'lerinde yaşanan sonuç ne olursa olsun, mücadelenin devam edeceğine inanıyoruz. Yeter ki metal işçileri haklarına, sözleşmelerine ve geleceklerine sahip çıkacak bir irade gösterebilsinler. 2008'in son ayları işçilerin mücadelesi açısından bir hareketlilikle sonlandı. 2009'a ise mücadelenin damgasını vuracağını bugünden söyleyebiliriz. Yarın dünden daha umutlu gelişmelere sahne olacaktır. Kendimize güvenirsek ve sorunlarımıza, örgütlülüğümüze sahip çıkarsak umutlu olmak için yeterince sebebimiz olduğunu görceğiz!

BDSP'li Metal İşçileri

Krizin faturasını kapitalistlere ödeteceğiz!

Çiğli İşçi Platformu, Demir-Çelik İşçileri Bülteni, Tekstil İşçileri Bülteni olarak "kriz var" bahanesiyle faturasını işsizlik, ücretsiz izin, esnek üretim, düşük ücret, uzun çalışma saatleri olarak bizlere ödetmeye çalışan patronların, onların devletinin ve hükümetinin uygulamalarını kabul etmiyoruz. İzmir'deki tüm işçi ve emekçileri de krizin faturasını patronlara ödetmeye çağırmak amacıyla bir imza kampanyası başlattık. Kuşkusuz bir imza atmakla krizin faturasını onu yaratanlara ödetemeyiz. Ancak kapitalistlere ve sermaye hükümetine karşı bir kararlılık ilanı olarak ele alındığında imza kampanyasının bir anlamı bulunmaktadır. Krizin faturasını kapitalistlere ödetmenin yolu hak ve taleplerimiz doğrultusunda mücadeleye atılmaktan, işyerlerimizde ve fabrikalarımızda örgütlenmekten, birleşik mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Tüm işçi ve emekçileri imza kampanyasına destek olmaya çağırıyoruz. İmza kampanyasına destek olmak isteyen işçi ve emekçiler **birimzaver@gmail.com** adresine ad ve soyadlarını, mesleklerini yazıp göndererek katkı sunabilirler…

Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne

Ankara

Dünya kapitalist sistemini etkisi altına alan kriz ülkemizde de hissedilmeye başlandı. "Kriz var" bahanesine sığınan patronlar son birkaç ay içinde onbinlerce işçiyi işten attı. Kriz bahanesiyle iş saatleri uzatıldı, fazla ve zorunlu mesailer uygulanmaya, ücretli izinler devreye sokulmaya başlandı. Patronlar "insanca yaşamaya yeten ücret" isteyen işçilere iki seçenek sunmaktadır, "ya kölelik şartlarında çalış, ya da kapı dışına!"

Kapitalistler sorumlusu olmadığımız bu krizin faturasını bizlere ödetmek için tüm önlemlerini almaktadır. Sermaye hükümeti de onların işini kolaylaştırmaktadır. "İşsizlik fonu"nu yağmalamayı talep eden burjuvaziye yeşil ışık yakmaktadır.

İşçi ve emekçiye gelince "kaynak yok" diyen sermaye iktidarı bizlerden elde ettiği gelirleri askeri harcamalara, iç ve dış borç ödemelerine, kirli savaşlara aktarmaktadır.

Biz aşağıda imzası olan işçi ve emekçiler olarak krizin faturasını ödemeyeceğimizi ilan ediyor, aşağıdaki taleplerimizin derhal yerine getirilmesini istiyoruz!

- **Ücretler insanca yaşama seviyesine yükseltilsin! Asgari ücret vergiden muaf tutulsun!**
- **İşten çıkarmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!**
- **İş saatleri kısaltılsın! 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!**
- **Zamlar geri çekilsin! Fiyatlar dondurulsun!**
- **Eğitim, sağlık gibi temel haklar ücretsiz olsun!**
- **İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!**
- **Tüm dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun!**
- **Örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılsın!**
- **Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!**

	Ad-Soyad	Meslek	İmza
1-	.....	.....	.....
2-	.....	.....	.....
3-	.....	.....	.....
4-	.....	.....	.....
5-	.....	.....	.....
6-	.....	.....	.....
7-	.....	.....	.....
8-	.....	.....	.....
9-	.....	.....	.....

İşçi Bülteni Özel Sayı: 387 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92